

Magisterská práce

Marie Galimberti Provázková v kontextu českého výtvarného umění počátku 20. století

Jméno a příjmení (student): Julie Weissová

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Vojtěch Lahoda, CSc

Posudek oponenta práce:

Julie Weissová si pro svou magisterskou práci zvolila jako téma život a dílo nepříliš známé a dosud opomíjené umělkyně Marie Galimberti Provázkové. Volbou tématu projevila odvahu vydat se na nepříliš zmapované území nejen českých, ale také evropských dějin umění. Marie Galimberti Provázková byla pozoruhodnou autorkou pohybující se na mezinárodní umělecké scéně a navazující řadu známostí s příslušníky evropské umělecké a intelektuální elity.

Hlavním kladem práce je upřímná snaha Julie Weissové dohledat a zpracovat Galimberti Provázkové díla nacházející se v českých i zahraničních sbírkách. Zvláště pečlivě Weissová zpracovala Galimberti Provázkové obrazy, kresby a grafiky ze sbírek Okresního muzea v Jindřichově Hradci a vytvořila tak dobrou bázi pro další bádání o Galimberti Provázkové díle (i pro přípravu výstavy, na které autorka magisterské práce spolupracuje s Martinou Pachmanovou). Galimberti Provázková reagovala ve své tvorbě na podněty čerpané z evropské moderní malby (od fauvismu, přes expresionismus až ke kubismu) a Weissová se na základě formální analýzy snaží její nedatovaná díla sestavit do chronologické linie, která by napověděla více o malířčině tvůrčím vývoji. Pro datování a chronologický přehled tvorby využívala také sekundárních materiálů, korespondence, výstavních katalogů a dobových kritik a recenzí.

Snaha „vytvořit strukturovaný přehled a vývoj celého díla“ (s. 9) je Weissovou deklarována již v úvodu práce a čtenáře tedy překvapí, že chronologické členění malířčina života a tvorby není jediným klíčem, který Weissová při koncipování práce zvolila. První zásadní výhradou je tedy nepromyšlená a nepřehledná struktura práce. Weissová v kapitolách „Ošlehaní životem“ (s. 21), „Neznámé dámy a Galimbertiová“ (s. 33), „Vlastní podobizny“ (s. 79) narušuje chronologické členění tématickými a ikonografickými vstupy, které k pochopení Galimberti Provázkové vývoje příliš nepřispívají, spíše ho zneřehledňují, protože selektivně stopují výskyt určitých námětů napříč autorčinou tvorbou.

Druhou podstatnou výtkou je nedůsledné uvádění citací v poznámkách pod čarou. Weissová prezentuje čtenáři dlouhé pasáže textu aniž by uváděla v poznámkovém aparátů přesné bibliografické údaje odkazující k pramenům, ze kterých čerpala (s. 11-13, 16-17, 73 ad.). Velmi často chápe poznámkový aparát jako místo pro rozvedení některých informací z textu. Do poznámky vloží dlouhý životopisný medailon některé z osobností, o které v souvislosti s Galimberti Provázkovou píše, neuvede však již, odkud tyto biografické informace načerpala (např. s. 11, pozn. 2). Nedůsledné odkazování na prameny znejasňuje vyznění celých kapitol. V kapitole 6 Die Neue Welt (s. 30-32) například Weissová čtenáře zahltní množstvím informací o stycích Galimberti Provázkové s řadou vynikajících umělců a umělkyně německého a ruského původu. Do poznámek však opět umísťuje pouze životopisné údaje a monografické práce o jednotlivých zmiňovaných umělcích a umělkyních, neuvádí odkud informace o kontaktech získala. Při tom i uvedení tohoto zdroje by mohlo vývoj složitých vztahů ozřejmit a významově vztáhnout k životě a uměleckému vývoji Galimberti Provázkové. V některých případech je v poznámce uváděn internetový odkaz, přesnější informace by však poskytly publikované texty k tématu (např. pozn. 7). Práce s cizojazyčnou (dobovou) literaturou by pak precizovala některé podstatné okolnosti Galimberti Provázkové

života (ve Francii například téměř důsledně vystupovala pod jménem Lanow, přídomkem, který získal její otec při udělení šlechtického titulu za vojenské zásluhy. Jako Mária Lanow vstoupila také do manželství s maďarským malířem Galimbertim).

Po formální stránce lze práci vytknout stylistickou těžkopádnost a řadu překlepů, které by se daly odstranit po provedení jedné důkladnější korektury. Nesystematičnost se vloudila do seznamu literatury, ve kterém jsou mezi monografiemi uváděny výstavní katalogy. Autorce by bylo možné doporučit k přečtení nedávno vydaný katalog výstavy Fauve Hongrois 1904-1914 (Céret – Dijon 2008-2009). (Jeho uvedení zde nezamýšlím jako kritiku – autorka na práci pracovala v době, kdy ještě neexistoval.)

Cílem tohoto posudku rozhodně nebylo zastínit výrazné klady předkládané magisterské práce výčtem nedostatků. Práce Julie Weissové přinesla velké množství pozoruhodných objevů. Působení Galimbertiové v kolonii Nagybánia v Maďarsku (dnešním Rumunsku) a Die Neue Welt ve Würzburgu by si sice zasloužilo důkladnější zpracování, velkým přínosem práce je však zmapování kontaktů Galimbertiové s Josefem Váchalem a Annou Mackovou (Tvorba) a se skupinou Skify.

Práci doporučuji k obhájení.

V Praze dne 10. září 2009

.....
podpis oponenta bakalářské práce